

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Viro VV. Comiti Forcalcariensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

mortem autem crucis? Numquid etiam esse potest aut debet in successore Petri verbum Domini alligatum, ut Ecclesie filios in ejus subsidium non confirmet qui pro Petro rogavit ne deficeret fides ejus, sed aliquando conversus fratres suos sollicitus confirmaret? Numquid præterea terræ illius possumus oblivisci in qua Dominus noster posuit fidei fundamentum, cum Propheta sibi quodammodo imprecando proclamet: *Si oblitus fuero tui Hierusalem, oblivioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui.* Ne autem illud nobis valeat imputari quod in Evangelio legitur, *Dicunt enim, & non faciunt*, nec rursus onera gravia & importabilia aliis imponere videamur, nos autem ea nolimus digito etiam nostro movere, sed facere pariter & docere volentes, dilectis filiis nostris S. rr. sanctæ Praxedis Presbytero & P. sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinalibus, apostolicæ sedis Legatis, imposuimus signum crucis, quos in expensis propriis cum alio competenti subsidio in ducatum exercitus Christiani ad partes Hierosolymitan. dante Domino transmittemus. Ut autem Ecclesiarum Prælati ad opus tam pium & necessarium subditos suos provocent non minus exemplo quam verbo, de communi deliberatione fratrum nostrorum statuimus ut universi Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Priores, & alij Ecclesiarum Prælati certum numerum bellatorum, vel pro certo numero certam pecuniæ quantitatem, penfatis facultatibus singulorum, ad expugnandam paganorum barbariem & hereditatem Domini servandam non differant destinare. ad quod etiam minores Clerici manum porrigant secundum proprias facultates. Si quis autem (quod non credimus) constitutioni tam piæ & necessariæ præsumpserit obviare, sicut sanctorum canonum transgressorem decernimus puniendum, & usque ad satisfactionem condignam ab officio manere suspensum, peccatorum veniam & apostolicæ protectionis præsidium indulgentes, juxta quod in generalibus litteris aperte distinguitur, his qui terræ nativitatæ dominicæ studuerint humiliter & efficaciter subvenire. Ut autem id melius & facilius in vestra provincia compleatur, dilectum filium R. Subdiaconum nostrum Massilien. Præpositum,

virum literatum, providum, & honestum, nobis & fratribus nostris acceptum, ad partes vestras duximus destinandum; universitati vestræ per apostolica scripta mandantes quatenus eum recipiatis humiliter & devotè, ac vos, fratres Archiepiscopi, provinciale Concilium cum eo pariter convocetis, & quod quisque vestrum pro subventionem terræ in numero militum vel quantitate pecuniæ præstare debeat, disponatis: ita quod nihil impediatur quò minus congruo tempore, cum necessitas festinationem exposculet, ad partes ultramarinas succursus transeat exoptatus: taliter ad commonitionem ipsius Subdiaconi mandatum apostolicum impleturi, quod penam constitutam à nobis & expressam superius evadentes, laudem à nobis & à Deo præmium mereamini sempiternum. Nobiles etiam, Comites, & Barones, & universum populum sollicitudini vestræ commissum sedulis exhortationibus inducatis ut ad terræ sanctæ subsidium in personis vel rebus in suorum remissionem criminum viriliter accingantur.

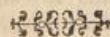
NOBILI VIRO VV. COMITI
Forcalcarienti. [Sine salutatione.]

SI ad actus tuos Dominus hæcenus secundum meritum tuorum exigentiam respexisset, posuisset te ut rotam & sicut stipulam ante faciem venti, quinimmo multiplicasset fulgura, ut iniquitatem tuam de superficie terræ deleteret, & justus lavaret manus suas in sanguine peccatoris. Nos etiam & prædecessores nostri, si ad iniquitates, quas operata est manus tua, debitum habuissimus respectum, non solum in te (sicut fecimus) anathematis curassemus sententiam promulgare, immo etiam universos fidelium populos in tuum excidium armassemus, ut vel saltem temporalis poena compulsus, ab errore desisteres, vel ea depressus, tam spiritualiter quam tēporaliter interires. Verum quoniam justus & misericors Dominus misericordiam superexaltat judicio, & miserationes ejus sunt super omnia opera ejus, sustinuit usque modò tuam nequitiam patienter, ut nunc tandem tuam malitiam recognoscens, dares gloriam creatori, & reversus ad mentem, ardentius jam ultimò in ejus devotione ferueres quàm hæcenus in his quæ ipsius sunt voluntatis contraria ferbuiisti. Nos etiã,

Epist. 407.
Ut ad bellum
sacrum una cū
alijs Christianis
Principibus
proficiscatur.

qui, licet insufficientibus meritis, ejus tamen vicem tenemus in terris qui non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat, qui non venit salvos facere justos, sed peccatores, & qui Paulum in sua perseverantem malitia prius cecitate percussit, ut gratius eum postmodum sui luminis aspergeret claritate, expectavimus hactenus si patientia nostra te ad poenitentiam revocaret, & praeteritarum maliciarum oblitus, manus extenderes ad virtutes, & ei tua novissima devoveres qui pro te hostiam se ipsum non dubitavit offerre. Ecce autem misericors & miserator Dominus, ut te de profundo lacus & tuorum volutabro peccatorum educat, se ipsum tradi de novo passus est in manibus peccatorum, & hereditatem suam ipso exule ab impiis occupari, ut cum Petro conversus aliquando fratres tuos Ecclesiae filios tua miraculosa conversione confirmes, & arma quae hactenus in fideles Ecclesiae commovisti, in hostes Christi convertas, & de persecutore in defensorem conversus, te ipsum pro domo Israel murum defensionis opponas, & ad defendendam terram nativitatis dominicae potenter ac viriliter accingaris. Cum enim nos dilectos filios S. tituli sanctae Praxedis Presbyterum & P. sanctae Mariae in via lata Diaconum Cardinales, apostolicae sedis Legatos, viros providos & discretos, duo videlicet de praecipuis membrum Ecclesiae, ad partes Hierosolymitanas in expensis propriis cum alio competenti subsidio destinemus crucis caractere insignitos, cum venerabiles fratres nostros Archiepiscopos, Episcopos, immo etiam universum Clerum ad tam pium opus necessaria de bonis suis statuerimus subsidia secundum facultates proprias ministrare, cum jam ferè universi Principes Christiani terrae sanctae in rebus subvenerint vel personis, aut nunc saltem subvenire disponant, saluti tuae credimus expedire ut & tu cum Maria Sepulchrum Domini visites, & impios non solum ipsum tulisse desistas & posuisse aliam, immo etiam dejecisse, ut eum tandem merearis in caelesti Hierusalem, quae interpretatur pacis visio, intrare. Vt igitur a malo desistas, & quod bonum est toto mentis prosequaris affectu, rogamus nobilitatem tuam, moneamus, & exhortamur in Domino, & in remissionem tibi injungimus peccato-

rum, quatenus satisfacto de his pro quibus es nominatim excommunicatione notatus, & aliis de quibus conscientia te remordet, signum dominicae crucis accipias, Hierosolymitanam visitaturus provinciam, & defensionem ejus pro viribus institurus. Nos enim ut plenam tibi gratiam faciamus, dilectum filium *M. Masilien. Praepositum Subdiaconum nostrum, virum literatum, providum, & honestum, quem nos & fratres nostri sincerae caritatis brachiis amplexamur, ad te misericorditer duximus destinandum, qui tibi beneficium absolutionis impendat, si plene satisfeceris super his pro quibus in te fuerat excommunicationis sententia promulgata, omnium peccatorum tuorum, de quibus veram cordis & oris egeris poenitentiam, veniam indulgentes, & aeternae coronae pollicentes augmentum, si ad vindicandam injuriam crucifixi personaliter (sicut decet tantum Principem) iter arripas, & laudabiliter in orientalis terrae defensione persistas. Revertere igitur ad te ipsum, dissolve colligationes impietatis, solve fasciculos deprimentes, excute de cervice tua jugum leonis illius qui tanquam leo rugiens circuit quaerens quem devoret, induere fidei armaturam, & pro Christo, a quo diceris Christianus, te ipso & tuis penitus abnegatis, tollas crucem ejus qui pro te crucis non dubitavit subire discrimen; ne si Domino tuo persecutionem patienti neglexeris subvenire, notam prodicionis incurras, & si cum eo non fueris, contra eum esse Evangelij testimonio convincaris. Ille igitur qui ubi vult spirat, tibi dignetur misericorditer inspirare, ut postposito consilio vanitatis, salubribus monitis acquiescas, & fermento vetustatis penitus expurgato, novum hominem induaris, non quae tua sunt, sed quae Iesu Christi de cetero questurus, ut vel novissima tua Domino consecres, & per subsequentem cordis contritionem, & satisfactionem operis, excessus possis praeteritis expiare. Si vero nostris volueris acquiescere monitis & mandatis, ex quo crucem Domini susceperis, bona tua sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, nec non & sub Archiepiscoporum & omnium Praelatorum Ecclesiae Dei defensione consistant.

NOBILI

* In epistola
perire vocat
R.